

I Kristeligt Folkeparti mener vi ikke, at alle skal have lige meget ret til alt. Vi mener, at børn har førsteret. Voksne har ikke ret til børn, uanset om de er homoseksuelle eller heteroseksuelle, men børn har rettigheder.

I FN's børnekonvention, artikel 3 står der, at det er det, der er bedst for barnet, der skal komme i første række, men sådan er det efter vores opfattelse ikke med de fire forslag, vi diskuterer her i dag. Det er voksnes rettigheder, der er zoomet ind på.

I Kristeligt Folkeparti mener vi, at det er bedst for børn at have en far og en mor, og det er i øvrigt også det, der er naturens eget udgangspunkt. Når samfundet hjælper til ved etablering af en familie, skal betingelserne være de bedst mulige. Det skylder vi f.eks. de børn, der har mistet deres biologiske mor og far og har brug for at blive adopteret. Det kommer i dag til at gå ud over ægtepar, hvor den ene part f.eks. er uhelbredeligt syg, og det går ud over også homoseksuelle par. Men det beskytter barnet mod en barndom, der er markant anderledes end den, andre børn har, og derfor vil Kristeligt Folkeparti ikke i ligestillingens navn ofre den smule tryk, vi som lovgivere kan sikre børnene. To kvinder eller to mænd kan være nok så kærlige og omsorgsfulde forældre; det er vi faktisk ikke i tvivl om. Men to af samme køn kan aldrig gøre det ud for en far og en mor.

Det er tankevækkende, når Enhedslisten i L 91 længes efter, at Danmark igen skal have førsteretten, når det gælder ligestilling af homoseksuelle. I Kristeligt Folkeparti mener vi, at førsteret hører til i Tour de France og ikke, når vi taler om adoption af børn, men jeg vil gerne være med på en hurtig sammenligning.

Når man kører meget stærkt, jager man frem mod målet og risikerer at overse vigtige ting undervejs, og forslagsstillerne skal virkelig passe på, at de ikke kører ligestillingen så stærkt frem, at de overser eller overhaler dem, det egentlig burde handle om, nemlig børnene. I Kristeligt Folkeparti mener vi derfor, at det er på sin plads at anvende et forsigtighedsprincip. Tvivlen skal komme børnene til gode, og det er ikke et synspunkt, vi står alene med. Det er fremgået af debatten i dag, men også organisationer uden for dette hus, f.eks. Børns Vilkår, siger det, og formanden for Adoption og Samfund mener heller ikke, at registrerede par skal have lov til at adoptere.

Forslagsstillerne henviser til, at Sverige har vedtaget ligestilling mellem ægtepar og registre-

rede par, som ønsker at adoptere. Det er meget interessant, og det er også meget interessant, at den parlamentariske komité, der banede vejen for den nye svenske lovgivning, fandt ud af, at der ikke var noget sagligt grundlag for at nægte registrerede par muligheden for at adoptere.

Kl. 20.05

Men det allermest interessante i den sammenhæng er, at den selv samme komité's undersøgelser om børn i homoseksuelle familier er blevet kraftigt kritiseret og modsagt af de svenske børneorganisationer, den svenske psykologforening, socialstyrelse, børneombudsmand og mange flere. Det står der ikke noget om i de fire forslag, vi har til behandling i dag.

Et af kritikpunkterne mod komiteens konklusioner var, at forskningen, komiteen støtter sig til, ikke er uangribelig, f.eks. har deltagerne i undersøgelserne selv henvendt sig. Desuden er nogle af konklusionerne bygget på forældrenes egne udsagn. Man kan derfor formode, at der vil være en vis overrepræsentation af problemfrihed, eftersom forældre normalt ikke ønsker at skilte med, når noget er mislykkedes. Det kender jeg også fra mig selv.

I Sverige var der faktisk hele 25 ud af 38 høringspartnere, der modsatte sig lovgivningen om homoseksuel adoption. Alligevel blev den gennemført. De, der var for, var ombudsmanden mod seksuel diskriminering på grund af seksuel orientering, Statens Medicinsk-Etiske Råd og en række foreninger, der repræsenterede de homoseksuelle. Altså en svær overvægt af det, jeg vil kalde ligestillingsforkæmpere. Modstanderne af loven var derimod optaget af børns rettigheder. Det var børneombudsmanden, psykologforeningen og socialstyrelsen, adoptionsforeninger og den svenske lægeforening, Red Barnet og andre børneorganisationer.

Jeg synes, det er et eksempel på et sørgeligt stykke lovgivningsarbejde, vi har set i Sverige på det her område. Man har simpelt hen valgt at gå imod en overvældende modstand blandt høringsparter med stor faglig kompetence på netop børneområdet og i stedet sætte de homoseksuelle og ligestillingen på førstepladsen i ligestillingens politisk korrekte navn.

Hvis vi i Danmark indfører denne ligestilling uanset hensynet til børnene, vil det ifølge de formidlende organisationer, International Børnehjælp og DanAdopt, gå ud over de almindelige adoptioner.

I Sverige spurgte man før den berygtede lovændring 25 donorlande, om det ville have nogen